

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 97/16/EB

frá 10. apríl 1997

um fimmtánda breytingu á tilskipun 76/769/EBE um takmörkun á sölu og notkun tiltekinna skaðlegra efna og efnablandna(*)**EVROÞUPINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAGA,**

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 100. gr. a,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 189. gr. b í sáttmálanum ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Í 7. gr. a í sáttmálanum er komið á fót svæði án innri landamæra þar sem frjálsir vöruflutningar, fólksflutningar, þjónustustarfsemi og fjármagnsflutningar eru tryggðir.

Öll aðildarríkin, nema Austurríki, Finnland, Grikkland, Ítalía og Lúxemborg, eru aðilar að samningi um varnir gegn mengun sjávar frá landstöðvum (Parísarsamningnum frá 1974). Parísarnefndin, sem hefur framkvæmd Parísarsamningsins með höndum, lítur svo á að hexaklóretan og efni, sem geta myndast við notkun þess, séu efni sem valdi mengun sem beri að uppræta í samræmi við alíð 1. mgr. 4. gr. Parísarsamningsins. Hinn 4. mars 1996 veitti ráðið framkvæmdastjórninni umboð til að hefja samningaviðræður um að ákveðið yrði að hætta notkun hexaklóretans í áföngum með nokkrum undanþágum vegna notkunar í málmíðnaði, öðrum en járníðnaði, einkum í álsteypum með einhæfa framleiðslu og við framleiðslu á vissum tegundum af magnesíumblendri. Í

framhaldi af samningaviðræðum á fundi Óslóar- og Parísarnefndanna í Ósló í júní 1996 var samþykkt PARCOM-ákvörðun 96/1 um að hætta notkun hexaklóretans í áföngum í málmíðnaði, öðrum en járníðnaði, og kom hún í stað eldri PARCOM-ákvörðana 92/4 og 93/1 um sama efni. Í PARCOM-ákvörðun 96/1 er kveðið á um að undanþágurnar frá banni við notkun hexaklóretans verði endurskoðaðar árið 1998.

Þau takmörk, sem aðildarríkjunum eru sett hvað varðar markaðssetningu hexaklóretans til notkunar í málmíðnaði, öðrum en járníðnaði, hafa bein áhrif á starfsemi innra markaðarins. Því er nauðsynlegt að samræma löggjöf aðildarríkjanna á þessu sviði og breyta I. viðauka við tilskipun 76/769/EBE ⁽⁴⁾.

Með tilliti til gildissviðs og áhrifa fyrirhugaðrar aðgerðar eru þær ráðstafanir bandalagsins, sem fjallað er um í þessari tilskipun, ekki aðeins nauðsynlegar, heldur ómissandi til að ná settum markmiðum. Aðildarríkin geta ekki náð þeim markmiðum hvert í sínu lagi. Enn fremur er þegar kveðið á um það í tilskipun 76/769/EBE að unnið skuli að þeim á vettvangi bandalagsins.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:**1. gr.**

I. viðauka við tilskipun 76/769/EBE er breytt í samræmi við viðaukann við þessa tilskipun.

2. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að þessari tilskipun eigi síðar en 31. desember 1997. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 116, 6. 5. 1997, bls. 31, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 49/98 frá 29. maí 1998 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(1) Stjtið. EB nr. C 382, 31. 12. 1994, bls. 35 og Stjtið. EB nr. C 12, 17. 1. 1996, bls. 12.

(2) Stjtið. EB nr. C 236, 11. 9. 1995, bls. 12.

(3) Álit Evrópuþingsins frá 20. september 1995 (Stjtið. EB nr. C 269, 16. 10. 1995, bls. 63), sameiginleg afstaða ráðsins frá 26. nóvember 1996 (Stjtið. EB nr. C 41, 10. 2. 1997, bls. 1) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 16. janúar 1997 (Stjtið. EB nr. C 33, 3. 2. 1997) og ákvörðun ráðsins frá 13. mars 1997.

(4) Stjtið. EB nr. L 262, 27. 9. 1976, bls. 201. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 94/60/EB (Stjtið. EB nr. L 365, 31. 12. 1994, bls. 1).

Þau skulu beita þessum ákvæðum frá 1. janúar 1998.

3. gr.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær verða birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 10. apríl 1997.

Fyrir hönd Evrópuþingsins

J.M. GIL-ROBLES

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

A. VAN DOK VAN WEELE

forseti.

VIÐAUKI

Eftirfarandi efni bætist við I. viðauka við tilskipun 76/769/EBE:

„xx Hexaklóretan
CAS-nr. 67-72-1
EINECS-nr. 2006664

Má ekki nota við framleiðslu eða vinnslu málma sem innihalda ekki járn

Aðildarríkin geta gert þá undantekningu frá þessu að heimila notkun hexaklóretans (HCE) á yfirráðasvæði sínu:

- í álsteypum með einhæfa framleiðslu sem steypa málm til sérstakra nota samkvæmt ströngum gæða- og öryggisstöðlum, enda sé notkunin minni en 1,5 kg af HCE á dag að meðaltali. Með tilliti til aukinnar þekkingar og tæknunnáttu á sviði staðgönguefna mun framkvæmdastjórnin láta fara fram endurskoðun á þessari undanþágu fyrir 31. desember 1998, í samráði við aðildarríkin og á grundvelli PARCOM-samstarfsins;
- til kornasmækkunar við framleiðslu á magnesíumblendum af gerðunum AZ81, AZ91 og AZ92. Með tilliti til aukinnar þekkingar og tæknunnáttu á sviði staðgönguefna mun framkvæmdastjórnin láta fara fram endurskoðun á þessari undanþágu fyrir 31. desember 1998, í samráði við aðildarríkin og á grundvelli PARCOM-samstarfsins.“